

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/55/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010185
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121010185.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jej predsedníčky JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 17.05.2022, č. k. 29T/7/2021-134, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.11.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému A. B..

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXXX/XX, C., t. č. vo výkone trestu v inej trestnej veci v ÚVTOS Želiezovce,

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší sa výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.10.2021, sp. zn. 8T/35/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 13.01.2022, sp. zn. 5To/103/2021, právoplatným dňa 13.01.2022 a rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 03.03.2022, sp. zn. 9T/73/2020, právoplatným dňa 03.03.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo dňa 17.05.2022, č. k. 29T/7/2021-134 uznal obžalovaného A. B. (ďalej aj obžalovaný) za vinného z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 23.09.2020 v čase okolo 18:02 hod., v obci Cífer na ulici Marka Čulena, po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli spoločne k športovej hale, a následne C. F. G. podal A. B. pákové kliešte, ktorý s týmito kliešťami precvakol zámok na bicykle, ktorým bol v stojane na bicykle upevnený bicykel zn. Leder Fox,

model STAT-LADY, výrobného čísla DA192 1744, čierno-modrej farby v hodnote 600 eur, obsahujúci príslušenstvo, ktorým bol držiak na fľašu v hodnote 10 eur, blatníky v hodnote 10 eur, predné a zadné osvetlenie v hodnote 15 eur, trojuholníková taštička v hodnote 10 eur a následne A. B. s týmto bicyklom a jeho príslušenstvom odišiel cez poľné cesty do mesta Trnava, kde ho na ulici Zelenečskej predal neznámej osobe za sumu 50 eur, čím týmto konaním poškodenému B. G. spôsobili odcudzením bicykla zn. Leder Fox, model STAT-LADY, výrobného čísla DA192 1744, čierno-modrej farby a príslušenstva, ktorým bol držiak na fľašu, blatníky, predné a zadné osvetlenie a trojuholníková taštička ujmu na majetku v súhrnnej výške 641 eur.

Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.10.2021, sp. zn. 8T/35/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 13.01.2022, sp. zn. 5To/103/2021, právoplatným dňa 13.01.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Napokon podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným C. F. G. a A. B. uložila povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenému B. G. vo výške 641,00 eur. A podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že po prednese obžaloby prokurátorom a zaujatí stanoviska k obžalobe zo strany obhajcu obžalovaného, obžalovaný bol poučený o tom, že môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, a zároveň bol poučený o ďalšom postupe a následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 4 až 8 Trestného poriadku. Po porade obžalovaného so svojim obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne okresný súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor vo vzťahu k obom obžalovaným navrhol súdu ich vyhlásenia prijať.

Okresný súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prijal, keď skutok právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v prednesenej obžalobe, pretože boli naplnené všetky štyri zákonné formálne znaky týchto trestných činov - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívne stránka, a pri prečítaní aj jeho nie nepatrná závažnosť podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Okresný súd oboznámil: odborné vyjadrenie na vyčíslenie škody, odpis RT, lustrácia CESDAP, lustrácia ZVJS a pripojený spisový materiál Okresného súdu Trnava, sp. zn. 8T/35/2021.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že z odpisu registra trestov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 17 záznamov z rokov 2005, 2008, 2010, 2011, 2014, 2014, 2014, 2014, 2014, 2014, 2014, 2014, 2015, 2015, 2015, 2021, 2022. Trinásť týchto záznamov sa týka trestného činu krádeže a v prípade jedenástich záznamov mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. mu bol nariadený výkon tohto trestu z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Z lustrácie centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 5 záznamov, vrátane záznamov o priestupkoch proti majetku.

Z odborného vyjadrenia týkajúceho sa vyčíslenia škody: Cyklo ABC s. r. o., vyplýva, že celková hodnota elektrobicykla zn. Leder Fox, model STAT-LADY s príslušenstvom je vo výške 641 eur.

Okresný súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, a preto zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo

dňa 12.10.2021, sp. zn. 8T/35/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 13.01.2022, sp. zn. 5To/103/2021, právoplatným dňa 13.01.2022 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uvedeným rozsudkom bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest vo výmere 12 mesiacov, a preto súd ukladal zvýšený nepodmienečný trest vo výmere 14 mesiacov. Uvedený trest bol uložený vo zvýšenej polovici trestnej sadzby za uvedený trestný čin (trestná sadzba je 0 až 2 roky).

Okresný súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestných činov a trestné činy úprimne oľutoval a dve priťažujúce okolnosti a to priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov, a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel okresný súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, a to z dôvodu prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností. Pôvodná trestná sadzba až do 2 rokov sa zmenila na novú trestnú sadzbu 8 mesiacov až 2 roky.

Okresný súd uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že sa obžalovaný počas celého konania priznával k spáchaniu trestných činov, ich spáchanie ľutoval, urobil vyhlásenie o vine so všetkými s tým spojenými následkami, teda neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny, obmedzenie opravného prostriedku a vykonanie dokazovania o treste bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste (oproti konaniu o schválení dohody o vine a treste), súd ukladal trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorý považoval za primeraný a zabezpečujúci účel trestu.

Okresný súd mal za potrebné uviesť, že ak by obžalovaný vyhlásenie o vine neurobil, vzhľadom na jeho trestnú minulosť ako recidivistu vo vzťahu k trestnému činu krádeže a jeho predchádzajúce opakované výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody, čo všetko svedčí o sklonoch obžalovaného k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, by ukladal trest odňatia slobody v hornej polovici upravenej trestnej sadzby, t. j. v rozsahu 16 mesiacov až 24 mesiacov. Uvedená trestná minulosť obžalovaného a jeho predchádzajúce výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody boli zároveň dôvodom, prečo súd napriek vyhláseniu o vine nepristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu pod jeho dolnú hranicu (pod 8 mesiacov), a tiež dôvodom, prečo neukladal trest odňatia slobody na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Súd v danom prípade ukladal súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov a preto vzhľadom na postoj obžalovaného a jeho priznanie považoval za potrebné predchádzajúci uložený trest vo výmere 12 mesiacov navýšiť a zostriť o 2 mesiace navyiac.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K výroku o náhrade škody okresný súd uviedol, že poškodený si riadne uplatnil svoj nárok na náhradu škody, a tento bol v konaní aj preukázaný a nebol stranami namietaný, preto uložil (aj obžalovanému) A. B. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému škodu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku. Keďže poškodený si nárok na náhradu škody uplatnil vo výške 704 eur a výška škody bola preukázaná odborným vyjadrením (v nižšej výške), okresný súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania a obžalovaný si ponechal lehotu, avšak v zákonnej lehote podal odvolanie, čo do výroku o treste.

V odvolaní obžalovaný uviedol, že na okresnom súde urobil vyhlásenie. Vzhľadom na jeho osobu považuje uložený trest za neprimerane prísny. Momentálne vykonáva trest vo výmere 12 mesiacov a preto žiada, aby súd podľa § 44 Trestného zákona mu upustil od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom je na jeho nápravu a ochranu spoločnosti dostatočným. Uviedol, že jeho otec je vážne chorý a posledné dni svojho života by chcel stráviť s ním. Poukázal na skutočnosť, že trest by mal mať čo najmenší vplyv na rodinu. Namietal, že okresný súd nezisťoval príčinu spáchania trestného činu, keď bol covid, mal problém nájsť si prácu. Súd by mal chápať, podľa jeho názoru, jeho

situáciu v tej dobe, ktorá bola ťažká. To, že sa narodil do chudobnej rodiny mu nemôže nikto vyčítať. Bol nútený spáchať trestný čin, priznal sa a čin úprimne ľutoval, urobil vyhlásenie a preto žiadal o upustenie od uloženia ďalšieho trestu.

Za účelom prejednávania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 09.11.2023, na ktorý sa dostavili prokurátorka, obžalovaný a jeho obhajca.

Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal, nakoľko žiadne návrhy v tomto smere neboli.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného žiadal, aby krajský súd obžalovanému upustil od uloženia súhrnného trestu a to vzhľadom na okolnosti, za ktorých bol trestný čin spáchaný, osobné a rodinné pomery obžalovaného, ako i vzhľadom na právoplatne uložené tresty. Obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného síce nie je dôvodné, ale pokiaľ ide o výrok o treste, tak tento treba zmeniť z formálnych dôvodov.

Prvé pochybenie nastalo, keď okresný súd nesprávne uviedol vo výroku o treste ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, keď toto ustanovenie (ako vyplýva i z odôvodnenia napadnutého rozsudku) neaplikoval.

Druhé pochybenie nastalo, keď okresný súd nezrušil aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 03.03.2022, sp. zn. 9T/73/2020, keď týmto rozhodnutím bolo obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Trnava, sp. zn. 8T/35/2021.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel aj k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Okresný súd správne u obžalovaného zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a dvoch priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. m), písm. h) Trestného zákona. Na základe uvedeného tak správne okresný súd postupoval v zmysle § 38 ods. 4 a § 42 ods. 2 Trestného zákona, teda, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, t. j. nižší ako nepodmienečný trest vo výmere 1 rok.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Trest odňatia slobody v nižšej výmere, ktorého uloženia sa obžalovaný v podstate odvolaním domáhal, by podľa názoru krajského súdu bol trestom nezákonným a nezabezpečil by zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a to nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o žiadosť obžalovaného o upustenie od uloženia súhrnného trestu, k tomu odvolací súd uvádza, že zákonodarca v rámci samostatného ustanovenia § 44 Trestného zákona koncipuje zákonnú

reštrikciu v podobe nemožnosti aplikácie súhrnného trestu v prípadoch, keď na ochranu spoločnosti postačuje trest uložený skorším odsudzujúcim rozsudkom. Dostatočnosť ochrany spoločnosti je potrebné skúmať vždy s ohľadom na individuálne skutkové okolnosti konkrétnej trestnej veci v úzkej súvislosti s vlastnosťami a osobnosťou páchatel'a. Dotknuté ustanovenie teda reflektuje na naplnenie atribútov spravodlivosti trestu, ktorým dochádza k postihovaniu mnohosti trestnej činnosti jedného páchatel'a. Povedané inými slovami, zákonodarca prostredníctvom tohto ustanovenia reflektoval na reálne požiadavky aplikačnej praxe a posilnil diskrečné oprávnenie súdu vo vzťahu k ukladaniu trestu v prípadoch, ak na účely nápravy páchatel'a postačuje trest vo výmere uloženej skorším odsudzujúcim rozsudkom. V prípadoch, ak je možné z materiálneho hľadiska považovať trest uložený skorším rozsudkom za spravodlivý, od aplikácie súhrnného trestu možno upustiť. Na tomto mieste treba ešte uviesť, že vzhľadom na osobu obžalovaného ani krajský súd nepovažoval trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov za dostatočný a preto nepristúpil k upusteniu od uloženia súhrnného trestu. Skutočnosti, ktoré uviedol obžalovaný vo svojom odvolaní, odvolací súd považoval za irelevantné a nepodložené. Ospravedlňovať páchanie trestnej činnosti núdzou je neprípustné. Obžalovaný je recidivistom, ktorý má v odpise registra 17 záznamov. Vzhľadom na vyššie uvedené formálne pochybenie, krajský súd uvedené napravit, keď obžalovanému uložil rovnaký trest, ktorý považoval za zákonný, primeraný a spravodlivý. Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušil a napokon podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol. Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.